

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0030 van 25 januari 2012
in de zaak 2010/0728/A/4/0662

In zake: de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Lieve DEHAESE
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Luikersteenweg 187
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**
vertegenwoordigd door de heer Tom ROOSEN

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

■■■■■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Nathalie KENENS
kantoor houdende te 3511 Kuringen, Kuringenstraat 11
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 28 juli 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 24 juni 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Bree ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitbreiden van een bestaand fietscafé met een winter tuin.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 14 oktober 2011 toegewezen aan de vierde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 december 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rani DE WIT die loco advocaat Lieve DEHAESE verschijnt voor de verzoekende partij, de heer Tom ROOSEN die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Nathalie KENENS en [REDACTED] die verschijnen voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

[REDACTED] vraagt met een op 18 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 10 november 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan beschouwd worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 14 september 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Bree een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitbreiden van een bestaand fietscafé met een wintertuin”*.

Het bestaande fietscafé heeft een oppervlakte van circa 64m² en wordt uitgebreid met 100m².

Volgens de kadastrale leggers dateert het handelshuis van 1936.

Op 29 mei 2008 verleende de deputatie van de provincieraad van Limburg in beroep een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een bestaand café.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Neerpelt-Bree’, gelegen in gebied voor milieubelastende industrieën en reservatiegebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 22 oktober 2009 tot en met 20 november 2009, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De nv Scheepvaart brengt op 11 december 2009 een gunstig advies uit.

Op 1 maart 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de stad Bree het volgende standpunt in:

“ ...

toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

Stedenbouwkundige basisgegevens uit plannen van aanleg:

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften:

Overwegende dat het perceel gelegen is binnen een **gebied voor milieubelastende industrieën** volgens het bij K.B. van 22/3/1978 goedgekeurd gewestplan Neerpelt-Bree;
Overwegende dat het gebruik van deze gebieden geregeld wordt in art. **8.2.1.2.** van het inrichtingsbesluit van 28/12/1972;

Overwegende dat de milieubelastende industrieën. Deze gebieden zijn bestemd voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd (artikel 5 van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen);

Bepalingen van het plan dat van toepassing is op de aanvraag:

Overwegende dat het goed niet gelegen is binnen de grenzen van een goedgekeurd plan van aanleg, noch een plan bedoeld bij art.15 van voormeld Coördinatiedecreet;

Overwegende dat het goed niet gelegen is binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling;

Overeenstemming met dit plan:

Overwegende dat de voorgestelde bestemming hiermee niet in overeenstemming is;

Afwijkings- en uitzonderingsbepalingen:

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar bij het verlenen van een gunstig advies toepassing mag maken van artikel <>(145,145bis,145quater,195bis,195quinquies) van de decreten van 13 juli 2001 en wijzigingen houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 145bis§1.1° de geldende bestemmingsvoorschriften van de gewestplannen en de algemene plannen van aanleg op zichzelf geen weigeringsgrond vormen bij de beoordeling van aanvragen tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een bestaand woongebouw binnen het bestaande bouwvolume mits voldaan is de volgende voorwaarden:

-de woning is op het moment van de vergunningsaanvraag niet verkrot;

-de woning is hoofdzakelijk vergund of wordt geacht vergund te zijn, ook wat de functie betreft;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 145bis§1.6° de geldende bestemmingsvoorschriften van de gewestplannen en de algemene plannen van aanleg op zichzelf geen weigeringsgrond vormen bij de beoordeling van aanvragen tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van een bestaande woning mits voldaan wordt aan volgende voorwaarden:

- de uitbreiding kan met inbegrip van de woningbijgebouwen, die er fysisch één geheel mee vormen, slechts leiden tot een maximaal bouwvolume van 1000m³;
- deze uitbreiding mag een volumevermeerdering met 100 % echter niet overschrijden.
- de woning is op het moment van de vergunningsaanvraag niet verkrot ;
- de woning is hoofdzakelijk vergund of wordt geacht vergund te zijn, ook wat de functie betreft;
- het pand is niet gelegen in een recreatiegebied of een ruimtelijk kwetsbaar gebied, behoudens parkgebied;
- ...

toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Uit bovenstaande motivering blijkt dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving, mits het opleggen van de nodige voorwaarden met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening;

...

GUNSTIG advies voor het uitbreiden van een bestaand fietscafé met een wintertuin Voorwaarden:

- *De voorwaarde opgelegd in het advies van nv De Scheepvaart dd. 16/08/2007 dient stipt nagekomen te worden; dat hieraan werd voldaan*
- ...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 17 maart 2010 een ongunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag volgens het gewestplan NEERPELT - BREE (KB 22/03/1978) gelegen is in een gebied voor milieubelastende industrieën en reservatiegebied; dat in deze zone de stedenbouwkundige voorschriften gelden van art. 7.2.0. + 8.2.1.2. en 18.7.3.a van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen;

Overwegende dat de aanvraag hiermee niet in overeenstemming is;

Art. 4.4.19. §1. Het uitbreiden van een bestaande zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw, is vergunbaar, op voorwaarde dat de uitbreiding noodzakelijk is omwille van:

- *milieuvoorwaarden;*
- *gezondheidsredenen;*
- *maatregelen opgelegd door de sociale inspecteurs die bevoegd zijn in het kader van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie;*
- *de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, de dierengezondheid of het dierenwelzijn;*
- *infrastructurele noden ingevolge de uitbreiding van de werking van erkende, gesubsidieerde of gefinancierde onderwijsinstellingen of van een jeugdvereniging in de zin van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid.*
- ...

Overwegende dat de aanvraag betrekking heeft op het uitbreiden van een fietscafé door middel van een wintertuin; dat het voorgestelde gelegen is binnen de grenzen van een gebied voor milieubelastende industrieën en reservatiegebied en derhalve zonevreemd is;

Overwegende dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de bepalingen van artikel 4.4.10., 4.4.11. en 4.4.19 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; dat er niet aan één van de vijf bovenvernoemde voorwaarden betreffende het uitbreiden van een constructie, niet zijnde woningbouw, voldaan is;

Overwegende dat het advies van het college van burgemeester en schepenen fout is geargumenteed; dat de aanvraag niet handelt over het uitbreiden van een zonevreemde woning; dat het hier handelt over het uitbreiden van een horecafunctie en aldus niet kan verwezen worden naar de wetgeving betreffende het uitbreiden van een zonevreemde woning;

BESCHIKKEND GEDEELTE

ADVIES

ongunstig

...

Op basis van het ongunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Bree op 29 maart 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 9 april 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 25 mei 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

Het standpunt van de GSA dient bijgetreden te worden.

Het betreft een zonevreemde constructie.

Er is niet voldaan aan de voorwaarden van art. 4.4.19 om te kunnen uitbreiden

Het beroepschrift kan niet ingewilligd worden.

... ”

Na de partijen te hebben gehoord op 26 mei 2010, beslist de verwerende partij op 24 juni 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Overwegende dat het perceel volgens het goedgekeurd gewestplan gelegen is binnen een gebied voor milieubelastende industrieën;

7.2.0. Deze zijn bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten.

Tevens worden in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk : bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop

Overwegende dat de aanvraag hier niet mee in overeenstemming is; dat de voorgestemde werken wat hun bestemming betreft (uitbreiding café) strijdig zijn met de voorschriften van het gewestplan;

Overeenkomstig artikel 19 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 dient de vergunning, ook al is de aanvraag niet in strijd met de voorschriften van het gewestplan, slechts afgegeven zo de uitvoering van de werken en handelingen verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening;

Overwegende dat het gebouw gelegen is op minder dan 50 m van een bevaarbare waterloop; dat gezien het nodige advies niet werd toegezonden binnen 30 dagen het als gunstig beschouwd wordt;

Overwegende dat de toename van de verharding kleiner is dan 0,1ha zodat geen nadelig effect ontstaat voor de infiltratie naar het grondwater of voor de afstromingshoeveelheid; dat de ondergrondse constructie die voorzien worden minder diep zijn dan 3m en minder lang dan 50m; dat er geen reliëfwijziging wordt gerealiseerd; dat er geen werken worden voorzien aan een ingeschreven waterloop;

Overwegende dat de aanvraag openbaar werd gemaakt; dat er geen bezwaren werden ingediend;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat de uitbreiding toch aanvaardbaar is om reden dat het een bestaande vergunde constructie betreft; dat de uitbreiding de werking en invulling van het omliggende industriegebied niet in het gedrang brengt; dat de horecazaak gelegen is langs een toeristisch fietspad; dat de uitbreiding een opwaardering betekent voor het fietsroutenetwerk; dat het geheel ruimtelijk en architectonisch ingepast wordt in de omgeving; dat de stad Bree de intentie heeft om een RUP op te maken voor dit gebied om recreatie langs het kanaal mogelijk te maken; dat de relatie stadscentrum – – Industrieterrein van groot belang is; dat de verweving van wonen, bedrijvigheid en recreatie aan het kanaal dient gestimuleerd te worden;

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 30 juni 2010 aan de verzoekende partij betekend. Het beroep tot vernietiging, ingesteld met een ter post aangetekende brief van 28 juli 2010, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt op dat het beroep tot vernietiging onontvankelijk is omwille van het ontbreken van de vereiste procesbekwaamheid in hoofde van de verzoekende partij. Ze betoogt:

“ ...

- *het beroep bij uw Raad is ingediend door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed*
- *de verzoekende partij is weliswaar nominatim vernoemd in artikel 4.8.16, §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (verder afgekort als VCRO) als zijnde een mogelijke “belanghebbende” om een beroep bij uw Raad in te stellen*
- *naast het bestaan van een “belang” in hoofde van de verzoekende partij, moet evenwel worden gesteld dat er een hiervan afzonderlijke ontvankelijkheidsvereiste bestaat om een procedure te kunnen inleiden bij uw Raad, nl. de vereiste dat de verzoekende partij ook “procesbekwaam” is*
- *de procesbekwaamheid wordt in de rechtspraak van de Raad van State, evenals in de gezaghebbende rechtsleer (zie o.a. J. BAERT, G. DEBERSAQUES, Raad van State Afdeling Administratie. De ontvankelijkheid, Administratieve Rechtsbibliotheek, Die Keure, 1996), unaniem beschouwd als een ontvankelijkheidsvereiste (wat de persoon van de verzoekende partij betreft) om bij de Raad van State een verzoekschrift in te dienen, alhoewel dit niet uitdrukkelijk geregeld is in de gecoördineerde Wetten op de Raad van State, noch in het procedurereglement; het gemene recht is volgens de rechtspraak van de Raad van State hierover van toepassing*
- *er valt niet in te zien waarom deze ontvankelijkheidsvereiste van procesbekwaamheid niet ook zou gelden bij een beroep bij uw Raad voor Vergunningsbetwistingen die, net zoals de Raad van State, een administratief rechtscollege sui generis is, overigens onderworpen aan de cassatiebevoegdheid van de Raad van State*
- *volgens de rechtspraak van de Raad van State is de vereiste van procesbekwaamheid een aangelegenheid van openbare orde, zodat het ook uw Raad derhalve toekomt zich, zo nodig ambtshalve, ervan te vergewissen of de verzoekende partij aan die regels voldoet en of zij het ingediende beroep op geldige wijze aanhangig heeft gemaakt*
- *de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar treedt op als ambtenaar van het Vlaams Gewest, bevoegd ratione materiae inzake ruimtelijke ordening, met eigen in de VCRO toegewezen bevoegdheden inzake ruimtelijke ordening; hij is ambtenaar van een agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, nl. het Agentschap Ruimte en Erfgoed*

- *de procesbevoegdheid om een beroep in te dienen bij uw Raad is evenwel nergens uitdrukkelijk toegekend aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, zodat deze niet in de plaats kan treden van het Vlaamse Gewest, als zijnde de publiekrechtelijke rechtspersoon met volheid van bevoegdheid; het toekennen van een "belang" in artikel 4.8.16, §1 VCRO volstaat terzake niet*
- *in artikel 82 van de Bijzondere Wet tot Hervorming van de Instellingen is bepaald dat de Regering de Gemeenschap of het Gewest in en buiten rechte vertegenwoordigt en dat de rechtsgedingen van de Gemeenschap of het Gewest, als eiser of als verweerder, worden gevoerd namens de Regering, ten verzoeken van het door deze aangewezen lid.*

Het beroep tot nietigverklaring ingediend door de verzoekende partij is dan ook niet ontvankelijk.

...

De tussenkomenende partij voert twee excepties aan. In een eerste exceptie werpt ze op dat het beroep tot vernietiging onontvankelijk is aangezien de beslissing ontbreekt om in naam van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar een verzoekschrift tot nietigverklaring in te dienen, waardoor niet zou kunnen nagegaan worden of de bevoegde persoon daartoe beslist heeft. In een tweede exceptie voert ze aan dat de machtiging ontbreekt van het daartoe bevoegde orgaan aan de advocaat van verzoekende partij om haar in deze procedure te vertegenwoordigen.

De verzoekende partij repliceert in haar wederantwoordnota:

" ...

Verwerende partij werpt op dat er "naast het bestaan van een "belang" in hoofde van verzoekende partij, ook een afzonderlijk ontvankelijkheidsvereiste bestaat om een procedure te kunnen inleiden bij uw Raad, nl. de vereiste dat de verzoekende partij ook "procesbekwaam" is".

Artikel 4.8.16,§1,5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt duidelijk dat "de beroepen bij de Raad door volgende belanghebbenden kunnen worden ingesteld:

5° de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar, voor wat betreft vergunningen afgegeven binnen de reguliere procedure."

Artikel 4.8.16,§1,5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening geeft de stedenbouwkundig ambtenaar de bevoegdheid om een beroep in te stellen bij de Raad. De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar is niet louter belanghebbende. Hij heeft ook de bevoegdheid om een beroep in te stellen.

Indien artikel 4.8.16,§1,5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in die zin zou geïnterpreteerd worden dat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar enkel een "belang" heeft, maar geen bevoegdheid om een beroep in te stellen bij de Raad, wordt uiteraard elke zin aan dit artikel ontnomen.

De procesbevoegdheid om een beroep in te dienen bij uw Raad is derhalve uitdrukkelijk geregeld in artikel 4.8.16,§1,5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar is nominatim in artikel 4.8.16,§1,5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening aangeduid als de persoon die een beroep bij de Raad kan instellen.

De verwijzing door de tussenkomende partij naar de rechtspraak van de Raad van State inzake verenigingen of vennootschappen, is irrelevant.

Het beroep ingediend door verzoekende partij is ontvankelijk.

- *Tevens kan verwezen worden naar de rechtspraak van uw Raad.*

De Raad aanvaardt dat uit artikel 4.8.16.§1 VCRO niet alleen het potentieel belang van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar blijkt, maar ook diens hoedanigheid en meer bepaald diens procesbevoegdheid.

Zie arrest RvVB nr. S/2010/0020 van 4 mei 2010.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 5° VCRO wordt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar *ad nominatim* vermeld, wat inhoudt dat hij van rechtswege als belanghebbende en dus als procesbekwaam wordt beschouwd.

Door in de VCRO te bepalen dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar het beroep bij de Raad aanhangig kan maken, heeft de decreetgever hem niet enkel van rechtswege belanghebbende en procesbekwaam gemaakt, maar tevens de procesbevoegdheid gegeven om in die hoedanigheid zelf voor de Raad het beroep in te leiden.

De exceptie aangevoerd door de verwerende partij wordt verworpen.

2.

Op de terechtzitting heeft de tussenkomende partij afstand gedaan van de tweede exceptie.

Daar waar de tussenkomende partij in de eerste exceptie aanvoert dat de beslissing ontbreekt om in naam van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar een verzoekschrift in te dienen, toont zij niet aan, noch maakt zij aannemelijk dat tot de huidige vordering zou zijn beslist door een gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar die daartoe geen bevoegdheid zou hebben.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.4.10, 4.4.11 en 4.4.19 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheids-, het rechtszekerheids- en het materieel motiveringsbeginsel.

De verzoekende partij stelt in essentie dat de gevraagde uitbreiding van een bestaand fietscafé met een wintertuin in een gebied voor milieubelastende industrieën niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 4.4.19 VCRO.

De verzoekende partij zet uiteen:

" ...

Aangezien voorliggende aanvraag niet voldoet aan een van de vijf wettelijk bepaalde voorwaarden waaronder de uitbreiding van een bestaande zonevreemde constructie vergunbaar is, schendt het bestreden besluit de in het middel aangehaalde bepalingen.

Tevens is er een schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheids-, het rechtszekerheids- en het materieel motiveringsbeginsel.

In het overwegend gedeelte van het bestreden besluit wordt gesteld:

"Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat de uitbreiding toch aanvaardbaar is om reden dat het een bestaande vergunde constructie betreft; dat de uitbreiding de werking en invulling van het omliggende industriegebied niet in het gedrang brengt; dat de horecazaak gelegen is langs een toeristisch fietspad; dat de uitbreiding een opwaardering betekent voor het fietsroutenetwerk; dat het geheel ruimtelijk en architectonisch ingepast wordt in de omgeving; dat de stad Bree de intentie heeft om een RUP op te maken voor dit gebied om recreatie langs het kanaal mogelijk te maken; dat de relatie stadscentrum — ■■■■■ — Industrierrein ■■■■■ van groot belang is; dat de verweving van wonen, bedrijvigheid en recreatie aan het kanaal dient gestimuleerd te worden;"

Dat uit het overwegend gedeelte derhalve duidelijk blijkt dat de uitbreiding niet noodzakelijk is omwille van:

- 1° milieuvoorwaarden;*
- 2° gezondheidsredenen;*
- 3° maatregelen opgelegd door de sociale inspecteurs die bevoegd zijn in het kader van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie;*
- 4° de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, de diergezondheid of het dierenwelzijn;*
- 5° infrastructurele noden ingevolge de uitbreiding van de werking van erkende. gesubsidieerde of gefinancierde onderwijsinstellingen of van een jeugdvereniging in de zin van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaams jeugdbeleid.*

Het uitbreiden van de bestaande zonevrije constructie, niet zijnde woningbouw, is derhalve niet vergunbaar.

...

De verwerende partij repliceert in de antwoordnota in essentie dat zij in alle redelijkheid meende dat een vergunning wel kon worden toegekend, hierbij verwijzend naar de overwegingen van het bestreden besluit.

De tussenkomen partij stelt in de nota tot tussenkomst in wezen dat de verwerende partij op basis van de motieven van de bestreden beslissing kon beslissen om de vergunning te verlenen.

De tussenkomen partij betoogt:

“ ...

Dit o.m. op basis van een toetsing aan de goede ruimtelijke ordening, evenals gelet op het feit dat de artt. 145 ev. van de Decreten van 13.07.2001 bepalen dat de geldende bestemmingsvoorschriften van de gewestplannen en de algemene plannen van aanleg op zichzelf geen weigeringsgrond vormen bij de beoordeling van aanvragen tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van een bestaande woning mits deze aan de hoger geciteerde voorwaarden voldoet. (supra — cursieve passage gunstig advies college van burgemeester en schepenen) Dat hiervan in het middel van verzoekende partij ten onrechte abstractie van gemaakt wordt.

De Deputatie kwam derhalve op grond van de door haar terecht aangehaalde motieven tot een correcte besluitvorming, dit op grond van een zorgvuldig en exhaustief onderzoek van onderhavig dossier. Verzoekende partij brengt geen enkel bewijs bij dat een ander normaal, zorgvuldig en redelijk handelende overheid in dezelfde situatie geplaatst, anders zou hebben geoordeeld over dit dossier.

Dat de verzoekende partij er in haar verzoekschrift, waar zij verwijzend naar de uitvoerige overwegingen van de Deputatie een schending voorhoudt van het materieel motiveringsbeginsel, klaarblijkelijk tevens aan voorbij gaat dat Uw Raad niet de bevoegdheid heeft om na te gaan of de deputatie al dan niet terecht heeft geoordeeld dat het project zich functioneel of vormelijk integreert in de omgeving.

Met dergelijke opportuniteitsbeoordeling zou uw Raad zich in de plaats stellen van de deputatie, wat een schending inhoudt van de scheiding der machten.

De Raad van State, en naar analogie uw Raad, kan zijn eigen beoordeling niet in de plaats stellen van deze van de vergunningsverlenende overheid. De Raad van State is enkel bekleed met de bevoegdheid om een wettigheidstoezicht uit te oefenen, m.a.w. is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend. Dit houdt in dat de juiste feitelijke gegevens naar behoren zijn beoordeeld en dit in achtneming van het redelijkheidsbeginsel.

...”

De verzoekende partij duplicceert in de wederantwoordnota:

“ ...

In antwoord op de nota van verwerende partij merkt verzoekende partij het volgende op:

- *Verzoekende partij dient vast te stellen dat op basis van het gevoerde onderzoek door de diensten van het provinciebestuur bij een nota van 25 mei 2010 van Dienst Stedenbouwkundige en Verkavelingsberoepen van de Directie Ruimte van het provinciebestuur, een ongunstig advies werd verleend aan de deputatie van de provincie Limburg met betrekking tot het ingediende beroep.*

Nadat het dossier dan tijdens de zittingen van 27 mei en 10 juni werd besproken door de deputatie van de provincie Limburg, besliste deze op 24 juni 2010 het beroepschrift van de aanvrager in te willigen.

Uit het dossier en het bestreden besluit blijkt niet welke overwegingen verwerende partij ertoe gebracht hebben om het beroep in te willigen, terwijl initieel een ongunstig advies werd verleend over het beroepsdossier aan de deputatie.

De beoordeling die verwerende partij heeft gemaakt, is kennelijk onredelijk.

Verwerende partij beperkt zich bij de bespreking van het middel summier te repliceren dat "het in alle redelijkheid meende dat een vergunning wel kon worden toegekend".

...”

Beoordeling door de Raad

Het bouwperceel is gelegen in een gebied voor milieubelastende industrieën en reservatiegebied. Overeenkomstig artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn de gebieden voor milieubelastende industrieën bestemd voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd.

De verwerende partij oordeelde niet onterecht dat de aanvraag tot het uitbreiden van een fietscafé met een wintertuin niet verenigbaar is met de bestemmingsvoorschriften van het geldende gewestplan.

De verwerende partij overwoog dat de stedenbouwkundige vergunning desondanks toch kon worden verleend op grond van volgende motieven:

“ ...

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat de uitbreiding toch aanvaardbaar is om reden dat het een bestaande vergunde constructie betreft; dat de uitbreiding de werking en invulling van het omliggende industriegebied niet in het gedrang brengt; dat de horecazaak gelegen is langs een toeristisch fietspad; dat de uitbreiding een opwaardering betekent voor het fietsroutenetwerk; dat het geheel ruimtelijk en architectonisch ingepast wordt in de omgeving; dat de stad Bree de intentie heeft om een RUP op te maken voor dit gebied om recreatie langs het kanaal mogelijk te maken; dat de relatie stadscentrum – ■■■■■ – Industrieterrein ■■■■■ van groot belang is; dat de verweving van wonen, bedrijvigheid en recreatie aan het kanaal dient gestimuleerd te worden;

...”

Artikel 4.4.19. VCRO bepaalt het volgende:

“§1. Het uitbreiden van een bestaande zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw, is vergunbaar, op voorwaarde dat de uitbreiding noodzakelijk is omwille van:

- milieuvoorwaarden;*
- gezondheidsredenen;*
- maatregelen opgelegd door de sociale inspecteurs die bevoegd zijn in het kader van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie;*
- de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, de dierengezondheid of het dierenwelzijn;*
- infrastructurele noden ingevolge de uitbreiding van de werking van erkende, gesubsidieerde of gefinancierde onderwijsinstellingen of van een jeugdvereniging in de zin van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid.*

Indien de uitbreidingswerken betrekking hebben op milieuvergunningsplichtige inrichtingen, gelden de mogelijkheden, vermeld in het eerste lid, slechts indien voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

- de bouwheer beschikt op het ogenblik van de vergunningsaanvraag over de voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke milieuvergunning;*
- de constructie werd in het jaar voorafgaand aan de vergunningsaanvraag daadwerkelijk uitgebaat.*

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, nader omschrijven.

§2. Aanpassingswerken aan of bij een zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw, zijn vergunbaar, op voorwaarde dat het overdekte volume niet wordt uitgebreid.

§3. De mogelijkheden, vermeld in §1 en §2, gelden niet in:

- ruimtelijk kwetsbare gebieden, met uitzondering van parkgebieden;*
- recreatiegebieden, zijnde de als dusdanig door een plan van aanleg aangewezen gebieden, en de gebieden, geordend door een ruimtelijk uitvoeringsplan, die onder de categorie van gebiedsaanduiding ‘recreatie’ sorteren.”*

Uit deze bepaling volgt dat een vergunningsverlenende overheid het uitbreiden van een bestaande zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw, niet kan vergunnen indien de uitbreiding niet noodzakelijk is omwille één van de redenen opgesomd in deze bepaling.

In de bestreden beslissing werd deze voorwaarde om de uitbreiding van het fietscafé te vergunnen, niet beoordeeld.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk en gegrond verklaard.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 24 juni 2010, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitbreiden van een bestaand fietscafé met een wintertuin op een perceel gelegen te [REDACTED]
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van het huidige arrest.
4. Er zijn geen kosten, gelet op de vrijstelling voor de betaling van het rolrecht, verleend aan de verzoekende partij op grond van artikel 9, §3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 januari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ